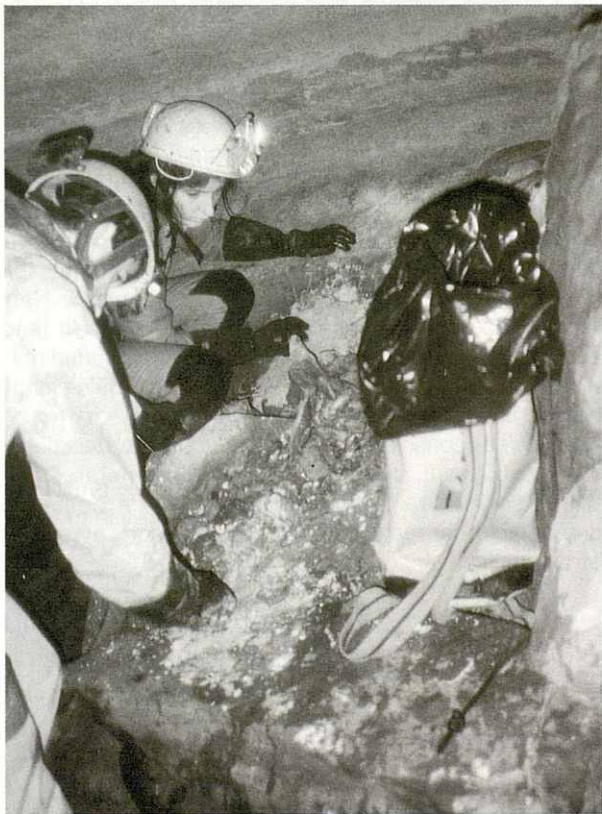

continuar les exploracions abans de tancar definitivament la cavitat, ja que hi volien prohibir l'entrada a tothom, argumentant que l'aigua és seva.

Van posar filtres a la sortida del dipòsit distribuïdor per solucionar el problema del fang. Cada cap de setmana els comunicàvem els nostres avenços. Acabant ben compenetrats i amics amb tot el poble.

Passaren els mesos i pel juliol de l'any següent sortia a la llum la notícia. Es presentaven a Granollers tots els treballs d'exploració i estudi d'aquesta gran cavitat excavada en gresos i que prometia ésser la més gran del món en aquest tipus de rocam. Quedava clara una cosa, que el primer interessat en la preservació i la conservació de la cova era l'alcalde de Tavertet, ja que fou present a l'acte tot dirigint unes paraules sobre la consciència del problema sanitari.

Semblava lògic que s'havia de tancar la cavitat, però no pas de la forma que volien de bon principi, és a dir, posar-hi un gran bloc i aquí s'ha acabat tot. No! Afortunadament no va ser així. S'aconseguí col·locar un reixa a la boca de la cavitat, de la qual tan sols ells tenien la clau. Amb temps les coses anaven millorant. Ara tan sols quedava que donessin permisos per poder ser visitada per altres grups, amb un estricte control.

Jordi Icart